

[Erik Holst.]

get sagt, men jeg synes nok, de er dybt alvorlige.

I regeringens energiplan, »Dansk energipolitik 1976«, som vi fik sidste år, sagde man, at det er meget vigtigt, at vi prøver at mindske væksten i energiforbruget herhjemme, at det er vigtigt, at vi har en helhedsplan, og at det er vigtigt, at der bliver foretaget en indsats på mange forskellige områder.

Jeg tror, at efterhånden alle i de højt industrialiserede lande er klar over, hvor vigtig en flydende og kontinuerlig energiforsyning er for at bevare dagligdagen i disse lande. Et svigt i olieforsyningen herhjemme vil jo uden tvivl bevirke, at meget store dele af samfundet måtte gå i stå, medmindre vi har et stort beredskabslager, og derfor skal mit første spørgsmål til handelsministeren være: hvor stort er vort beredskabslager af olie herhjemme? Det vil sige: til hvor mange dages forbrug er der i virkeligheden?

Det med at spare på energien har været et stort og et meget vigtigt punkt, og det har vel ikke været helt let at få folk til at forstå, at det var vigtigt at spare og at omlægge vores forbrug. Vi har haft meget intensive sparekampagner, og undersøgelser viser, at disse sparekampagner har haft en indflydelse på folks opfattelse af, hvorledes man skulle spare: ifølge redegørelsen skulle op til 35 pct. af befolkningen være blevet mere energibevidste. Men enten er dette for få, eller også er der andre faktorer i samfundet, der bevirker, at den energibevidsthed, folk får, ikke giver sig udslag i en dæmpning i forbruget, for redegørelsen siger jo meget klart, at selv med et korrigeret tal på bruttoenergivæksten ligger den på 6 pct., hvilket er langt over det, som regeringens energiplan forudså. Specielt er elforbruget steget med helt op til 11 pct. Jeg har nok set, at redegørelsen siger, det bl. a. skyldes to store nye sygehuse og stålvalseværket, men der er vel ingen tvivl om, at det også skyldes mange andre faktorer, herunder at det, vi kalder spareviljen, ikke er identisk med sparevnen.

Mange af os har sikkert opfattelsen af, at sparer vi ved at sætte en mindre pære i skrivebordslampen, er vi samfundsbevidste, men hvis vi samtidig lader installere elvarme i sommerhuset og lader det køre på såkaldt lavt blus hele vinteren igennem – for det er jo så rart,

når man kommer derud – så er det at spare på 5-øren og lade daleren rulle, i hvert tilfælde energipolitisk set.

Vi er i socialdemokratiet enige med ministeren i, at spareenergiudvalgets indsats må intensiveres. Vi finder, at bevilling hertil absolut er givet godt ud og er en nødvendig forudsætning for, at befolkningen kan få den forståelse for situationens alvor, uden hvilken intet indgreb vil give det resultat eller finde den jordbund, vi kunne håbe.

Vi finder, at den politik, der føres med at yde tilskud, det, vi kalder gulerodsprincippet, både er rigtig og giver et godt resultat. Det må være korrekt, at når vi bruger næsten halvdelen af vores energi til opvarmning af boliger, må der gøres en stor indsats her, både for at øge isoleringen og for at forbedre opvarmningsmulighederne.

Vi er også indforstået med, at det er meget store beløb, der er tale om. Det siges i redegørelsen, at beløbet sikkert vil andrage ca. 9 mia kr., hvoraf statens andel vil være 2 mia kr. Hvis der samtidig kommer de mellem 16.000 og 20.000 mand i arbejde, som planen også forudsår, skulle det jo være således, at resultatet økonomisk, valutarisk og energiøkonomisk er fuldt tilfredsstillende. En besparelse af arbejdsløshedsunderstøttelsen for 16.000–20.000 mand om året er ikke alene en økonomisk forsvarlig ting, men er sådan set et bidrag til den beskæftigelsesplan, som regeringen også har.

Overalt i verden er man efterhånden blevet klar over, hvor alvorlig situationen er, f. eks. i USA, hvor præsident Carter på en meget konkret og direkte måde har ladet befolkningen forstå, at det energifråds, som der er tale om i verdens mest energiforbrugende samfund, ikke kan fortsætte. Det er ganske stærkt, når en præsident i USA direkte kan tale om, at situationen på verdensplan kan karakteriseres som katastrofeagtig. Nu er det ikke sikkert, jeg ville bruge nøjagtig det samme udtryk, men jeg tager det som et tegn på, at man også derovre mener, det er nødvendigt at råbe eller at skrive med store bogstaver.

Vor deltagelse i Internationalt Energi Agentur har vel ikke bevirket så voldsomt meget andet, end at vi har set, at andre lande har ønsket at yde en indsats, men har haft lige så svært ved det, som vi har. Vi har samtidig set de opgørelser, der er lavet over OPEC-landenes produktions- eller forsyningsmuligheder, og